

Azotū. Oxigenū

Protoxidū de azotū . . .	$AzO = 175 + 100$
Bi-oxidū de azotū . . .	$AzO_2 = 175 + 200$
Acidū azotosū . . .	$AzO_3 = 175 + 300$
Acidū hypo-azoticū . . .	$AzO_4 = 175 + 400$
Acidū azoticū . . .	$AzO_5 = 175 + 500$

Komparînd volămele de azotū și de oxigenū ce se ȳnesc, spre a forma compăși prechedenți, kă volămele kombinăției prodăse, se rekănoașse kă acesete volăme sînt între dînsese în raportări foarte simple.

În efekt, protoxidul de azotū este format de 2 volăme de azotū și de 1 volăm de oxigenū kondensați în 2 volăme. Bi-oxidul de azotū kăprinde volăme egale de azotū și de oxigenū, rezniți făr kondensație, și acidul hypo-azoticū este reprezentat prin 2 volăme de azotū combinate la 4 volăme de oxigenū, formînd 4 volăme de acid.

Așa vor fi:

2 volume de azotū + 1 vol. de oxigenū = 2 vol. de protoxidū de azotū;
2 — — — + 2 — — — = 4 vol. de bi-oxidū;
2 — — — + 4 — — — = 4 vol. de acidū hypo-azoticū.

D. Gay-Lussac a konstatat kă acidul azotosū este format de 2 volăme de azotū și de 3 volăme de oxigenū; modă de kondensație al acesței gaz nă este înkă kănoskă. În kit pentră acidul azoticū, aceseta nă s'a dobîndit pînă akă în stare anhydră, și kondensația elementelor sale este prin ȳmpare nekănoskă.

ACIDUL AZOTICU. AzO_5,HO .

Acidul azoticū se kiamă adesea acidū nitricū, saș a pă tare.

Acest acid, dăkonepit în anul 1225 de Raymond Lulle, s'a stădiat de Cavendish, Gay-Lussac, etc.

Проприетăți. — Nă se kănoașse acidul azoticū anhydrū: acest acid, ori kit de koncentrat să fie, peșine 14,5 la 100 de apă; în această stare de concentrație, are pentră formăle AzO_5,HO .